

MESTER

M. N. MUZEUM
Hírlap
I. növevény
19. 34.

FŐSZERKESZTŐ: GERGELYI OSZKÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Ujpest, Nap-ucca 5.

I. évfolyam 1-2. szám
UJPEST, 1933. NOVEMBER 1.
Megjelenik havonta kétszer

Hirdetések díja ^{m/m} soronként 40 fill.
x jelzett közlemények fizetett hirdetések:

Ujpest a csehek jogtiprása ellen Fogházra ítélt uzsorás háztulajdonos Anna próféta nő csalódásai

ÓVÁS!

Irta: Dr. BRÜNAUER DÉNES

Az elmúlt hetekben csaknem az összes helyi sajtóorgánomok a legnagyobb elragadtatás és elismerés hangján

emlékeztek meg egy ünnepélyes lakomával végződő kirándulásról. Ezek a cikkek azt a látszatot kelthetik, mintha Ujpest megyei város illetékes vezetőinek olyan szándéka lenne, hogy egy, a közelmúltban parcellázott és néhány lakóházból alakult környékbéli kis falu határában álló öreg kastélyt óhajtana megvásárolni, száz vagy százhuszezer pengőért, *gyermeknyaraltatási célokra.*

Nem tudjuk, hogy milyen stádiumban van ez az ügy. De kötelességünknek tartjuk a város adófizető polgárainak nevében és érdekében a legerélyesebb *óvásunkat* és *tiltakozó szavunkat* a kastély-

vásárlási terv megvalósítása ellen felemelni!

Nagyon szép és nagyon üdvös dolog a gyermeknyaraltatási akció, méginkább az annak fejlesztése. De a mai gazdasági viszonyok között, az ötvenszázalékos városi pótdadó terheit viselő adófizető polgárság képtelen vállaira további, különösképpen ilyenfajta terheket venni.

A város mai anyagi helyzetében — amidőn még az inségeseket sem tudja rendesen ellátni — *merész és helytelen dolog kastélyvásárlási tervekkel foglalkozni.*

A százhuszezer pengős vételárra csaknem tulás nélkül el lehet mondani, hogy a városi gyermeknyaraltatási akciókat eddig a népjóléti hivatal minden esetben kifogástalanul megoldotta — a Balaton mellett.

Ezért hat elképesztően az a 120 ezer pengős terv, amely egy most parcellázott porfészekben, ahol nem

lakik egy orvos, nincs egy gyógyszertár, nincs vízvezeték, nincs egy kövezett utca, egy ósdi kastélyépület akarnak Ujpest közönségére akasztani — néhány száz négyszögöl „kerttel” — 120 ezer pengőért.

És most még nem is említjük a *beruházási költségeket*, amelyeket ez a *vicinálístól egy óra járásnyira fekvő „kastély”* igényel, hogy lakhatóvá legyen.

Nem! Óvás! Ilyen költséges passziókra nincs, nem lehet pénz a városnak! Luxusinvestációkra ma a polgárság pénzén még gondolni sem lehet! A közületnek más, elsőbbedű szükségletei kell, hogy kielégítést nyerjenek.

Szeretnénk hinni, hogy az egyes helyilapokban megjelent közlemények nem a város felelős tényezőinek hivatalos álláspontját tükrözik vissza.

A gyermeknyaraltatás szükséges, szükséges a lehetőségekhez képest jó és kifogástalan megoldása, de az nem mehet *annak* a legsúlyosabb és legindokolatlanabb sérelmére, amit úgy hívnak, hogy az *adófizető polgárság — zsebe.*

Nemzetarc

Írta: ANGYAL GÉZA

Minden nemzet legnagyobb kincse a nyelve. Ez a legerősebb kapcsolat, a legtokéletesebb egységesítő, a legkomolyabb országhatár és a legkifejezőbb nemzetarc.

Állandóan hallunk szép nyelvekről és nyelvszépségekről beszélni. Általában az olasz és a francia nyelvet tartják a legszebbnek. Hibás gondolattársítás folytán összekeverik a szépséget a dallamossággal. Ez a két nyelv valóban a legdallamosabb, de csak akkor szép, ha valakinek tetszik az énekléssel határos beszéd.

Hogy az ősidőkben meginduló hangrikoltások milyen nyelvvé fejlődtek, azt az egyes embercsoportok, emberközösségek természete, jelleme irányította. Annak oka pedig, hogy nyelvünk lérlényelvvé fejlődött, a magyarságban található. A magyar gerincességben. A magyar komolyságban. A magyar nyilt-szivűségben. A magyar jóságban. A magyar úriságban. A magyar izomrostokban. És a végzetes időkben mindenkor előrobbanó nemzeti összefogásban és szerelmes hazaszeretletben.

Ezt a kincset, ezt az erőt, ezt a sziklaszilárdan összefogó abroncsot; a nyelvünket akarják idegen uralom alá kényszeríteni, de magyar földön élő testvéreinktől elrabolni. Jogtalanul. Szívtelenül. Terrorral!

Nevetséges. Sajnálatos analfabétizmus. Nem tudják, hogy a kényszer csak a külsőségek nemtelen fegyvere? Azt sem tudják, hogy minden tilalom mártirokat és ezeken keresztül harcos nemzedéket szül?

Határtalan kishitűség és rövidlátás kell ahhoz az elgondoláshoz, hogy a nyelvetiltás testi és lelki összetételeket változtathat meg. Politikai gnomság szükséges ahhoz, hogy ilyen gondolat megszülethessen.

A nyelv; nemzetarc. Az arcot

pedig megváltoztatni nem lehet. Legfeljebb álarcot kényszeríthetnek rá, de ezalól mindig ki fog villanni a lelket tükrözőtető csillogó szempár.

És szent hitünk; ha a gúzsbakötött karok egyszer szétroppantják a vérelszorító köteléket — az álarc repülni fog!...

Titokzatos angyalcsináló garázdálkodik Újpesten

A főorvosi hivatal csak 200 olyan esetről tud, ahol orvos végezte a művi abortust

Megdöbbenő dolgokról beszélnek az újpesti orvosi szakkörökben. Titokzatos *angyalcsináló* garázdálkodik Újpesten, aki minden előzetes szakképzettség nélkül vállalkozik néhány pengő ellenében a legsúlyosabb és legveszedelmesebb beavatkozásra. Állítólag

a város megyeri részén üzi az angyalcsinálást a titokzatos nő.

Természetesen olcsón dolgozik, nála egy „műtét” alig kerül

10—20 pengőbe.

Az vált gyanússá, hogy az utóbbi időben egyre gyakrabban keresik fel a szakorvosokat és szülésznőket a szerencsétlen áldozatok, akik **kétségbeesve kérnek azonnali segítséget.**

Állítólag sok százra rug ezeknek a száma. Érdeklődtünk a városi főorvosi hivatalba, ahol Czetti dr. tisztiorvos kijelentette, hogy az abortusok nagy számáról szóló híresztelések túlzottak, a főorvosi hivatalban 1933 január 1 óta csak

201 olyan abortust jelentettek be, ahol orvos végezte a műtéli beavatkozást.

Magánuton szerzett értesülésünk szerint azonban több százra rug az abortuszok száma, amelyet nem szakképzett egyének hajtottak végre. Ugy gondoljuk, hogy a rendőrség (a megyeri angyalcsinálóra például) sok jó és megbízható adatot szerkezhetne az újpesti szakorvosoktól és szülésznőktől.

Háztartásában

használjon villanyt,

mert

**olcsó és
egészséges!**

Nem, nem, soha!

**zúgott a tiltakozás a cseh jogtiporás elleni
nagygyűlésen**

„Igazságot Magyarországnak!”

„Igazságot a pusztulásra ítélt rabmagyaroknak!”

Félárbóca engedett zászlók hirdették az újpesti városháza falán, hogy Újpest megyei város közönsége is szíve vérének pusztulását érzi a megszállott területek rabmagyarjainak sanyaru szenvedésében. Zsufolásig megtelt a hatalmas

közgyűlési terem, zsufoltak voltak a folyosók, feketéllett az ezernyi tömeg, amikor a dalárda énekében felzengett a Hiszekegy.

Megilletődött, néma csendben nyitotta meg a nagygyűlést **S e m s e y** Aladár polgármester:

Magyar Testvéreim!

A Társadalmi Egyesületek Szövetségének újpesti szervezete a város polgárait azért hívta össze a mai gyűlésre, hogy Újpest város lakossága is csatlakozzék Csonkamagyarország egész népének hatalmas megmozdulásához és lelkének kimondhatatlan keserűségével, felkorbácsolt érzéseinek viharzó felháborodásával tiltakozzék azok ellen a kegyetlen, minden humanizmust megcsúfoló jogtiprások ellen, amelyeket elszakított magyar testvéreinknek Pozsony, Kassa és Ungvár városokban el kell szenvedniök.

A világtörténelemben is páratlanul álló brutalitások minden magyar embernek szenvedélyeit a végsőig korbácsolják fel, s a világbékét is felforgatással fenyegető kirobbanást csak a magyar igazság diadalába vetett az a rendithetetlen hit és meggyőződés tartja féken, hogy ellenséges szomszédaink kormányainak eszeveszett kapkodása mindennél jobban sietteti a trianoni infámiának dísztelen pusztulását, elszakított, meggyötört, megkínzott magyar testvéreinknek felszabadulását.

Zugó taps fogadta a polgármester szavait, aki után **R á k o s y** Zoltán író tartotta meg magaszárnyalású beszédét, izzó, hazafias lelkének hevületével, igazságainak súlyával egy emberré forrasztotta a tiltakozógyűlés sokszáz főnyi közönségét.

— „Trianon óta százezernyi számban nőttek fel azok, akiknek keze Csonkamagyarország térképe felett

szorul ökölbe!”

— „Tizenöt év óta keserves tespedés itt az élet!”

— Pozsony, Kassa, Ungvár százezernyi magyarjai még csak nem is sirhatnak édes magyar anyanyelvükön!”

Szinte mondatonként szakította meg a taps **Rákósy Zoltán** beszédét. És amikor azt mondotta, hogy

az újpesti tiltakozó nagygyűlés. Trianon azonnali revízióját követeli!

orkánszerű tapsvihár zúgott fel.

**Igazságot Magyarországnak!
Igazságot a pusztulásra ítélt
rabmagyaroknak! Vesszen
Trianon!**

fejezte be páratlanul szép felszólalását **Rákósy Zoltán** és ekkor szinte frenetikus erővel hangzott fel a

NEM, NEM, SOHA!

Deák Zoltán dr. a tiltakozó gyűlés jegyzője ezután átadta a határozati javaslatot **Deák Gyula** Tesz titkárnak, amelyet felolvasás után a nagygyűlés egyhangulag elfogadott és úgy határozott, hogy **azt megküldi az angol, a francia, a német és az olasz kormányok elnökeinek** és a népszövetség titkárságának.

A tiltakozó gyűlés a Himnusz elénekülésével ért véget.

Dr. Brünauer Dénes — ügyvéd

Újpest társadalmának és jogászvilágának egyik legnépszerűbb tagja, **Dr. Brünauer Dénes** (aki minden szigorlatát és vizsgáját kitüntetéssel végezte) a múlt héten tette le az ügyvédi vizsgát. **Dr. Brünauer Dénes** ügyvédi irodáját november 1-én az Árpád-ut 56. sz. házban már meg is nyitotta.

SCHIFF SÁNDOR dr. szülész
— nőorvos rendelőjét áthelyezte
Újpest, Szt. István tér 18. alá.

Ujpesti aranyműves botránya

70 darab hamis klisé foglalt le a rendőrség

Feldult idegzetű, lélekben és testben összetört férfi fölvetelét kérték ez év augusztus 12-én hozzátartozói az angyalföldi tébolydában. Ez a férfi

Schreiber Joachim Antal József
ujpesti ezüstműves

volt, a magyar ötvösművészet történetében szinte egyedülálló jelenség, aki istenáldotta tehetségét példátlan agyafurtsággal párosítva, arra használta fel, hogy alkotásait — e remekműveket — a rég elhunyt magyar mester:

Szentpéteri József (1781—1862)
kézjegyével lássa el.

Művészi tökélyű hamisítványaival előntötte a főváros műkereskedőit és műgyűjtőit, akiknek tájékozatlanságát legjobban az a körülmény bizonyítja, hogy nap-nap után vásároltak „Szentpétery-remekeket,” holott Szentpétery, „a magyar Benvenuto Cellini” remekművei csaknem kivétel nélkül külföldön vannak. Ez év nyarán kezdtek a hamisítványok nyomára jönni a szakértők. De nem a kivétel, korátsem a művészi tökély volt a gyanú oka, hanem egészen más: több Szentpétery-alkotás nyersanyagáról derült ki, hogy nem ezüst, nem arany, hanem

silány ólom, illetőleg réz.

A rendőrség nem följelentések nyomán kezdte el a nyomozást, hanem olyan műgyűjtők hívták fel a rendőrség figyelmét a hamisítványokra, akik maguk nem akartak följelentést tenni, mert nem akartak szerepelni és mert szégyellték volna bevallani tévedésüket. Mire a rendőrségi nyomozás megindult, Schreiber Joachim már a tébolyda lakója volt. A legkiválóbb szakemberek bevonásával hónapokig tartott a rendőrség nyomozása amelyet a napokban fejeztek be. Szenzációs adatok derültek ki Schreiberről, aki — úgy látszik —

ellenállhatatlan kényszer hatása
alatt hamisított

még olyan esetekben is, amikor a lefektetett munka értéke és a felhasznált anyag költsége nem is fedezhette a remélhető nyereséget. Schreiber Joachim múzeumokban fényképezett, külföldön utazott, komoly tanulmányokat végzett, amíg elkészítette a kliséket Szentpétery

aláírásával, az évszámmal és az ezüstfinomság pontos jelzésével.

A nyomozás során a rendőrség harminc darab ilyen klisé foglalt le, de ezeken felül lefoglalt további harmincöt olyan klisé, amelyeken

Josef Melichár, Benvenuto Cellini és Menn aláírásainak és kézjegyeinek tökéletes utáztatai

voltak. A rendőrség megállapította, hogy Budapestnek jóformán nincsen olyan műkereskedője, akinél ne lennének Schreiber Joachim tökéletes Szentpétery hamisítványai: Schreiber tizenöt év alatt háromszázötven darab ötvösremeket helyezett el a legelső budapesti műkereskedő cégeknél. A nyomozás során

a legkomikusabb adatok

derültek ki. Például az egyik budapesti műkereskedő négyszáz pengőért vett egy „Szentpétery-kelyhet,” amire ezerkétszáz pengőt adott a zálogház. (Szakértők szerint ez a csodálatos darab nyolc—tízezer pengőt érne, ha tényleg Szentpétery készítette volna!) De hogy a magyar műkereskedők és műgyűjtők ne szégyenkezzenek, a nyomozás kiderítette; hogy Schreiber egy tűzőn aranyozott sőtartót, amelyet Benvenuto Cellini kézjegyével látott el, —

a British Muzeumnak adott el.

De vett tőle a Nemzeti Múzeum is egy „Szentpétery-méceset.” Az üzletet egy budapesti szőnyegkereskedő kötötte meg. Schreiber Joachimnak apróbb esetei közül való, hogy a Teleki téren vásárolt biedermeierasztalt úgy preparált, megtalálásának körülményeit pedig olyan valószínűsített adatokkal magyarázta, hogy az asztalt

a Kisfaludi-Társaság vette meg tőle, mint Kisfaludy Károly badacsonyi asztalát.

De nem hanyagolta el Schreiber a kerámiát sem: vásári porcellánokba meszterien helyezte el külföldi gyárak klaszszikus márkáit. Kiderült, hogy régi festmények alá hollandi mesterek nevét hamisította s egyébként is mestere volt a régiképekre sta urálásnak: k Gyönyörű régi magyar ókszeréit, amelyeket ugyancsak ujpesti ötvösműhelyében készített, nagy

előszer tettel vásárolták. Minden hamisításnak legtökéletesebb technikáit bírta és a meghilgatott szakértők a legnagyobb megdöbbenéssel, de egyben a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak a művészről, aki

a hamisításokat ilyen tökélyig vitte.

Az elmúlt héten a rendőri nyomozás befejeződött s ma már tökéletesen pontos kimutatás van a rendőrség birtokában arról, hogy melyik műkereskedőnél milyen hamisítványok vannak s kik azok a műgyűjtők, akiknek birtokában Schreiber mester „Szentpétery-r mekei vannak! A magántulajdonosok között szerepel

több főpap, egy főhercegnő, egy volt külügyminiszter neje

és több i mert műgyűjtő. Talán nem érdektelen megjegyeznünk, hogy az elborult elméjű nagy magyar ötvös ellen egyetlen egy följelentés sem érkezett a rendőrségre . . .

A Phöbus —

a 7. helyen

GYÁSZHIRNEK IS BEILLIK, A JELEK SZERINT A PHÖBUS ELVESZTETTE A SZIVET, KÜZDŐKÉPESÉGÉT. UGY LÁTSZIK, MINÉL GYENGÉBB CSAPATTAL KERÜL ÖSSZE, ANNÁL KÖNNYEBBEN — VESZT. REMELHETŐLEG AZONBAN EZ A GYENGESÉGI TÜNET NEM VÉGLEGES ÉS PHÖBUS ISMÉT ELFOGLAL A MÉLTÓ HELYÉT A BAJNOKI ISTÁN.

Bélyeggyűjtők!

Csatlakozzatok a

„SEMPRONIA“

magyar bélyeggyűjtők kör-
küldeményeihez!

DIJTALAN telvilágosítást ad:

Dr. Mangold,

SOPRON, PAPERÉ 2/I.

Andréjka József szobrászművész

50 éve dolgozik Ujpesten

E kis cikk keretében *Andréjka* József szobrászművészről nem írhatunk tanulmányt. Ötven év alkotásainak méltatását, a művész iránti tiszteletlenség nélkül, lehetetlen egy rövid beszámoló keretében előadni. *Andréjka* József igaz, tiszta művészetéről könyvet lehetne és kellene írni.

Volt egyszer . . .

Akár a mesében. Volt egyszer egy fiatalember, telve lángoló hittel, tehetséggel, aki elindult egyedül, minden segítsége, támasza a tehetsége volt. Csaknem hat évtizeddel ezelőtt, *Alexi* Ferenc szobrásztanárnak tüntek fel az ifju *Andréjka* József nem mindennapi kvalitást elérülő munkái. *Alexi* volt az első mestere *Andréjkának* a szobrászat technikájában. Néhány év *Alexi* mellett és *Andréjka* József 1880-ban már a Múcsarnok rendes kiállítója.

Ujpest — 50 év előtt.

Ötven évvel ezelőtt, 1883-ban *Andréjka* József egy kis telket vásárolt Ujpesten, a Tavasz uccában. Ott építette fel házát és műtermét. És ott dolgozik ma is. Ereje teljében, frissében, a magyar szobrászat Apponyija, Az ősz mester arcán szelid mosoly fut végig, mikor az ötven év előtti Ujpestre emlékezik. Akkor még csak kültelki nyaralóhelynek számított Ujpest — de művészkolóniája már kontinentális hírű volt. Itt éltek *Pállik*, *Bezerédy*, *Telepy*, *Jakobey*, *Odry* Árpád, *Maleczky* és a felesége, *Ellinger*, *Tamássy*, *Horváth*, *Köszeghy*, írók, szobrászok, festők. Hangulatos, szép élet volt akkor a művészek élete.

Külföldön és itthon.

Andréjka József bejárta annak idején csaknem egész Európát. Külföldről csak a nagy hírű *Huszár* Adolf egyenes hívására jött haza. Akkor választották be a Múcsarnokba rendes tagnak, a Képzőművészek Egyesületébe és a Nemzeti Szalonba alapító tagnak. A külföldi nagy sikerek után jöttek az itthoniak.

Az elsárgult, fakó ujsággörögök szerint *Andréjka* József már első monumentális itthoni alkotása, a „*Vagyok olyan legény, mint te*” is országos szenzációt keltett.

Hej, szép fiataltság . . .

Andréjka József a daliás termetű, csinos arcú, divatos szobrász nagy szerepet játszott Ujpest társaséletében is. A Kat. Legényegyesület, az Ujpesti Dalkör és rengeteg jótékony célú egyesület választotta meg elnökévé a gavallér fiatal művészt, aki mindig két kézzel adott a rászorultaknak és mindig szívesen. Egy-egy általa rendezett jelmezes est eseményszámba ment, amelyre tödült Pest egész művészársadalma.

A tanár úr.

Andréjka József egymásután kapott katedrát a felső állami ipariskolán és az építőipariskolán. Tanítványai között olyan nevek vannak, mint *Lányi* szobrász, *Pentelei-Molnár* festő, *Hikits* építőművészek. *Andréjka* tanár úr rengeteget alkotott. De *ák* *Ferenc* szobrán két eszterdeig egymaga munkálkodott. Portrék, figurális kompozíciók százait alkotta. Ő rendezte a Közművelődési Körben az első ujpesti képzőművészeti kiállítást, mikor is az akkori városgazda (aki hivatala mellett a hentesek tiszteletreméltó foglalkozását üzte) derekasan megveregette a vállát . . . elismerően.

Rothermere.

A nemes, magyarbarát angol lordnak legutóbb ajándékba küldte egy nagyszerű márványból és bronzból készített leheletfinomságu kompozícióját, amit *Rothermere* lord sajátkezü levelével köszönt meg a mesternek: „Köszönöm Önnek a kisplasztikai e kiváló remekét”.

És most . . .

És most: öt évtized Ujpesten eltöltött munkálkodása után *Andréjka* József szobrászművész egy új, hatalmas munkán dolgozik. A szobor címe: *Pesszimista . . . stilszerű*.

Andréjka József soha nem tartozott a könyöklők közé. Aki templomjáró ember, találkozhat a mester nagyszerű alkotásaival, kőszentjei, relifjei áhitatra gerjesztik az ujpesti katolikus templom hívő közönségét.

Egy ujpesti muzem.

Andréjka mester műtermét nagyképűség nélkül lehet muzeumnak nevezni. A művészetek tárháza, és milyen kevés ember tudja Ujpesten, hogy a magyar szobrászművészet egyik legkiválóbb reprezentánsa itt él, itt alkot köztünk és gyűjtött össze olyan muzeális anyagot saját munkáiból, amely minden városnak büszkesége lenne — Ujpesten kívül.

Andréjka Józsefnek, a kontinentális hírű nagy szobrászművésznek — nincs szobra ujpesti köztéren, De talán majd valaki, (tudomást véve most az ötvenéves jubileumról) talán — megveregeti a vállát . . .

Gergelyi Oszkár

METEOR
NYOMDA
PETŐFI UCCA 22

Mindennemü kereskedelmi
nyomtatványok izléses ki-
vitelben és a legszolidabb
árban készülnek.

RÓNA LAJOS

fűszer- és csemege-üzlete

UJPEST,

Erzsébet és Ősz ucca sarok

NÉGYSZEMKÖZT

Semsey Aladárnéval

(Meg kell vallanom, udvariatlanságot követek el Ujpest első Asszonyával szemben, aki megkért, hogy csak munkatársai, illetve, mint ő mondotta: kedves munkatársai érdemeivel foglalkozzam és minél kevesebbet írjak őróla. Hogy szó-lásra birjam a nagyasszonyt, megígértem. Le sem tagadhatnám, hiszen tanu is volt beszélgetésünk-nél jelen: Burghoffer Évi kisasszony, a legfiatalabb Semsey-unoka. Most már Évi kisasszonyt kérem, eszközöljön ki számomra elnézést).

Minden második héten egyszerű fehér levelezőlapokkal kopogtat be a postás a tehetős polgárok ajtaján. Ezek a kis fehér kártyák Semsey Aladárné nemes lelkének a hírnökei. Ezek a fehér levelezőlapok néhány keresetlen, szíves szóval elmondják, hogy Ujpest Nagyasszonya szívesen látja Illető urat és Illető hölgyet a csütörtöki jótékonycélu teára. Illető hölgy és Illető úr aztán elmegy a tára, lerója a mindenkire egyformán kötelező néhány obulust és a sokak által lerótt obulussal Semsey Aladárné finom keze sok-sok könnyet tud letörölni, amit bizony a Nagyasszony érző és meleg szíve nélkül sokszáz inséges arcára fagyasztana oda a tél kegyetlen nyomora. Ezek a kis fehér kártyák a reményt jelentik az inségeseknek és intést a jobbmóduaknak: segíts, hiszen könnyen, nevetve, táncolva, kártyázva segíthetsz, segíts, a rá-szorultak még sokan vannak...

Semsey Aladárné nem könnyű mesterség nyilatkozatra birni. Minden érdemet, elismerést a munkatársaira hárit. Ugy érzi — mondja

* „Négyszemközt” című rovatunkban minden alkalommal Ujpest egy kiváló társadalmi tényezőjét fogjuk megszólaltatni. (A szerk.)

— ő csak kötelességét teljesítette, mikor vállalkozott arra, hogy közvetítő legyen az ujbpesti szegények és gazdagok között.

-- „A teaestélyek beváltak, a jövedelemből sokszáz pengő jut jótékonycélu. A jótékonycélu munkálkodás közben találta meg legjobb embereit és ez őszintén boldoggá teszi és az is, hogy két éves munkája a szegénysorsuakért, egyre fokozottabb eredményt mutat. A legbüszkébb azonban arra, (és ez legalább olyan mértékben szolgál öröme, mint a nyomorgók segítése) hogy az addig annyira széttagolt ujbpesti társadalmat sikerült összehoznia és együtt is tartania”.

Semsey Aladárné azonban siet kijelenteni, hogy ezt is csak munkatársai érdemeinek kell betudni. Egyáltalán: minden érdem a munkatársaké . . .

Egy kétségtelen. Semsey Aladárné nem azért dolgozik, hogy hálát, elismerést, vagy köszönetet várna, szerény, mint minden igaz ember. Megkérem, engedje megnézni a környezetet, ahol dolgozik. Mosolyogva mondja:

— Az csak egy kis sarok — a hálószobában.

De azért megmutatja: Egy egyszerű, kopott íróasztal, raita semmi dísz, de egy nagy halom levél és egyéb kézirat mutatja, hogy most is munkájában zavartam meg Semsey Aladárné. A sarok minden berendezése a kopott íróasztalon kívül — néhány még kopottabb börszék. Itt nincsenek perzsák, nehéz bútorok, ezüsttel megrakott vitrinek, drága festmények. Az íróasztal fölött két kép, egy szelid Krisztus-fej és egy lányportré. Semsey Aladárné kedves, meleg

hangja megfakul, fátyolos lesz, mikor mondja:

— A boldogult leányom, Edith.

Ez a két kép nézi Semsey Aladárné, ez a két kép irányítja gondoskodását a szegények iránt és mint tudjuk, ez a két kép eddig nagyon jól megtette kötelességét... A polgármesterné (akinek hiába csak nagyságos a címe, az ember önkéntelenül mindig méltóságosnak akarja mondani) a polgármesterné ebben a pillanatban már csak anya, könnyes szemű, gyermekét örökké gyászoló anya, Búcsuzunk...

(G)

Zalatnay Géza nagy sikere a Zeneakadémián

Egy originális tehetségű fiatal zeneszerzőt ünnepelt a Zeneakadémia zsufolásig megtelt nagyterme, abból az alkalomból, hogy az ujbpesti származású Zalatnay Géza, Gere Lola, Halász Gilita, Nagy Margit, Iaurisin Lajos, Ligeti Dezső és egy operaházi trió közreműködésével szerzői estet adott.

A napi sajtó bőven méltatta már Zalatnay Géza kitűnő kvalitásait, nagyszerű tehetségét, a magunk részéről most már csak a regisztrálásra szorítkozunk:

Zalatnay Gézára büszke lehet Ujpest,

akivel az Ujpestről indult és nevet, elismerést szerzett tehetségek se-rege, egy friss, robusztus erejű művésszel lett gazdagabb.

Vigyázzon egészségére!

Szivjon

Nikotex-et!

Megalakult az ujbpesti Honmentők Egyesülete

Anna próféta nő hiába mentette meg Ujbpestet, — Semsey polgármester
„hallani sem akar vizontszolgálatról“

Alacsony termetű molett hölgy *Szofrán Anna*, az Ősz utcai próféta nő, aki méregzöld színű ruhát visel, üveggyöngyökkel gazdagon

kirakott hatalmas csattal és hosszú hajjal. Prózaí foglalkozásként egy borbélyműhelyben működik, hetenként háromszor azonban csak próféta álással foglalkozik. Jómodoru hölgy, szívesen nyilatkozik. Hangsúlyozza, hogy menyasszony, de rögtön hozzáteszi, hogy unja a mátkaságot, sokan irigylük tőle a vőlegényét, még löbben irigylük azonban a boldog vőlegénytől — őt.

A kékfény . . .

Anna próféta nő közvetlen összeköttetésben áll bizonyos égi hatalmakkal, akik kékfény alakjában keresik fel őt hetenként három éjszakán. Ekkor állapotodnak meg az időjárás tekintetében, mert Anna próféta nő az időjárás szuverén irányítását kapta ajándékkul égi pártfogóitól. Kapta pedig azért, mert szívesen *eszményi* életet él.

Wilson, óh!

Először a világot akarta megmenteni. A *Pesti Hirlaphoz* cikket írt, amelyben óvta a világ sorsát intéző illetékeseket, hogy higgyenek *Wilsonnak*, azonban (sajnos) nem vették komolyan. Kiviccelték. Őt azonban ez nem keserítette el, továbbra is lelkesen próféta híveinek, akik bizony szép számmal vannak. (Megmutatja a hozzá írt leveleket — és igaz. Ismert ujbpesti butorgyárostól egyszerű háztartásbeli alkalmazottig képviselve van a hálálkodók között minden ujbpesti társadalmi réteg!)

Reszkess, Amerika!

A világ megmentése tehát nem sikerült, viccbe fulladt. (Ez jellemző Pestre.) A kékfény segítségével Anna most az ellenséges külföldet fogja megbüntetni. Elsősorban Amerikát — Wilson miatt. Kedvezőtlen időjárással fogja büntetni, nyáron faggyal, télen kánikulával.

Anna minisztert buktat.

Mikor *Mayer János* volt a földmivelésügyi miniszter — mondja Anna — többször járt nála és mindig jó tanácsokat adott. Mayer a jó tanácsokat azonban soha nem fogadta meg. Anna próféta nő akkor elhatározta, hogy a kékfény segítségével *Mayert* megfogja buktatni. (Mint köztudomású, *Mayer* meg is bukkott . . .)

„Rádió szabadszólást“

Pedig Anna próféta nőnek világot megváltó munkájáért csak egy, illetve két kívánsága volt. Rádió „szabadszólást“ kívánt egyrészt, másrészt minden adófizető polgártól napi 10 fillért, mert hát kérem szerkesztő úr, megvan az írva, hogy a nyomtató lónak sem kötik be a száját. Igaz, kérem? (Igaz kérem.)

Anna megmentí Ujbpestet.

Anna próféta nő *eszményi életének* Ujbpest sokat köszönhet. Mondhatnánk, mindent. 1929-ben felajánlotta *Semsey* polgármesternek, hogy megmentí Ujbpestet az árvizveszedelemtől, amibe *Semsey* polgármester rögtön beleegyezett. Anna megtette kötelességét, az árvizveszedelem elmúlt — és ekkor érte Anna próféta nő élete legnagyobb csalódása. Csalódott *Semsey* polgármesterben. „A polgármester vizontszolgálatról hallani sem akart.“

„Honmentők Egyesülete.“

Anna próféta nő igazságainak hirdetésére lapot akart indítani, de hiába kért, nem kapott szubvenciót. Pedig ezt sem ingyen

kérte. Szívesen szolgálna tanácsokkal a kormánynak, főleg időjárás és külkereskedelmi kérdésekben, amik a legfontosabbak, „hiszen agrárállam vagyunk.“ A kormánnyal sem tudott megegyezni. „Pechje volt!“ Így jött aztán a gondolatra, hogy Honmentő Egyesületet alakít. Az egyesület a múlt héten meg is alakult. (Mutatja a taglistát, a létszám 62!!!) Ugy is, mint jó honleány, ugy is, mint próféta nő szeretettel vár mindenkit a Honmentő Egyesületbe.

Tessék, lehet beszállni. A tagdíj 10 fillér, ami igazán nem sok, tekintve, hogy tagok részére az időjárás — garantálva. g. o.

Kocsis Andor 8 linóleummetszete

Kocsis Andortól erőteljes, élő, mozgó rajzot vár az ember, ha ismeri rendkívül eleven plasztikus képességét. Legalább annyit kapunk e metszetekben az erőteljes, fiatal művésztől, amennyit várunk. Multját degradálnám, ha azt mondanám, hogy még többet kapunk. Gyönyörködtetően tömör, eleven, földszagu minden metszete. Még a gyárak komor miliójében is az őstalaj kemény embereit érezzük. Meleg erejében olyan poétikus e grafikus, mint *Illyés Gyula* a maga lázadó, megkapó versművészetében. Őserőt és tiszta lírát tár elénk ez a jövőre hivatott művész. Örül a kritikus, hogy e szegény világban ezt megállapíthatja. *Ádám Gábor*

Szükséges-e az anyakönyvi jog reformja ?

Irta : Dr. CSIZMADIA ZSIGMOND

Az állami anyakönyvekről szóló 1894. XXXI. és XXXIII. t. c. a *legjobban megkonstruált, legalaposabb törvényeink közé tartozik* a végrehajtásuk tárgyában kiadott utasításokkal egyetemben. Mindenre kiterjedően foglalják magukban az anyagi és alaki jogszabályokat, hogy így megteremtői legyenek egy a *nyugati kultúrsvonalon álló anyakönyvi közigazgatásnak és jogforrásul* szolgáljanak a házassági ügyekben.

Ezeknek a céloknak fenti törvényeink a legnagyobb mértékben meg is feleltek, mert ma az anyakönyvi igazgatás az egyik legkiforróttabb ügykör az államigazgatás komplexumában s a házassági jog pedig beidegződött a nemzet életébe azáltal, hogy szervessé tette, *államhatalmi szankcióval* látta el a házasság jogi vonatkozásait.

Amit itt megemlítek, csupán az, hogy azóta évtizedek multak el, világháborúk és forradalmak peregtek le, nemzetek nagy megújodáson mentek keresztül, hazánkban is új irányvonalak bontakoztak ki, az élet lüktető ereje hatalmas változásokat eszközölt nálunk úgy felfogásban, mint a dolgok lényegének megítélésében. — csak fenti törvényes rendelkezések maradtak a régiiben, a változó viszonyokhoz már nem simulnak mindenben. Mindössze pár toldalék rendelkezés jelent meg, de ezek is inkább kisebb simítások, mint lényeges változtatások. Pedig a rohanó idő s az ember számára abban s általa keletkezett új adottságok itt is változást sürgetnek, változtatást követelnek. Ismét keresni kell az összhangot a törvény és élet közt, illetve meg kell azt teremteni. A racionalizálás korszakában ki kell pusztítani azt, ami ma már bürokratizmus s nincs összhangban a változó idők változó követelményeivel.

Nem lehet célo, hogy az időszerű kívánni valókat itt mind felsoroljam,

hisz az jóval túlhaladná egy ilyen cikk keretét, csupán igazolni kívánom állításomat. Így felemlitem a házassági kihirdetés rendszerét, mint olyant, aminek véleményem szerint nincs fontosság s így csak gépmunkának tekinthető gyakorlati eredmények nélkül. Az egyik anyakönyvvezető elődöm 10.000 kihirdetést eszközölt működése alatt s a kihirdetések következményeként csak egyszer, egyetlenegy esetben jelentettek be nála házassági akadályt. Ezért az egy esetért 10.000 kihirdetést eszközölni, némelyiket három példányban is, ha vesszük azt a hatalmas munkát s nyomtatvány elhasználást, mely a kihirdetéssel együtt járt, — könnyen megállapíthatja bárki is, hogy egy olyan törvényes intézkedéssel állunk szemben, mely tisztán az egyházi jogból átvetten maradt ránk, anélkül, hogy létjogosultságát beigazolta volna. Lehet, hogy ellenvéleménnyel is találkozom, kik hivatkozni fognak a kihirdetésben gyökerező prevenció erejére. Szerintem azonban a prevenció célját nem a kihirdetés szolgálja, hanem a törvényben levő büntetési szakció.

Akinek van valami takarni valója az ugyanis a kihirdetés alóli felmentés leplebe burkolja magát.

Az élet pezsdül, rohan, gyors tettek, sürgős cselekedetek jellemzik az embert és annak élet megnyilvánulásait. Mindinkább tapasztalható, hogy az a 18-20 nap várakozási idő mely a kihirdetéssel jár együtt, anyagi és erkölcsi vonatkozásban is hátrányos a házassuló felek szempontjából. Mutatja ezt a kihirdetés alóli felmentések számának nagymérvű szaporodása is.

Tehát itt oda konkludál az élet nyomása által előtérbe jutott kíváncsalom, hogy a házasságkötésnél a kihirdetés helyett egy új, más lehetőséget kell teremteni a házasságkötés előkészítése szempontjából

— ilyenre a gyakorlat több megoldással is kínálkozik — hogy a házasságkötés, ez a fontos és új joghelyzeteket teremtő aktus minél hamarabb s kevesebb akadállyal legyen megköthető.

A továbbiakban pedig a szóbanforgó törvények folytán előálló közgazgatási eljárás menetének gyorsítását, mint szükségszerűséget kívánom felemlíteni. Egyes eljárásoknál ki kellene küszöbölni a középfokú hatóságok illetékességét s az alsófokú hatóságokat bővebb intézkedési jogkörrel volna kívánatos ellátni.

Általánosan, minthogy az anyakönyvi igazgatás a legszemélyesebb jellegű ügyek megoldását is jelenti, oda kell hatni, hogy ezek minél közvetlenebb uton nyerhessenek elintézését. Hogy példát is említsek, az utólagos házasság által való törvényesítés, ma a törvényhatóság első tisztviselője hatáskörébe tartozik. Célszerű volna ezt, különösen megyei városokban az I. fokú anyakönyvi felügyelőhatóság, vagyis a polgármester hatáskörébe átutalni.

Nagyszámú ügynél pedig az anyakönyvvezető diszkrécionális joggal való felruházása jelentené azt a megoldást, mely elől ma már elzárkózni nem lehet.

Ha visszaél ezzel a joggal az anyakönyvvezető, ám sújtsa őt a törvény teljes szigorral, de ne bűnhődjék az ügyes-bajos, dolgát elintézni akaró ügyfél, kinek a sürgőség, ügyének gyors elintézése sokszor nemcsak lelki megnyugvást hoz, hanem fontos jogkövetkezmények beállításához segíti hozzá.

Ezek volnának röviden, amire rá akartam mutatni, s hiszem, ha a szóbanforgó törvényeink a változott életkörülményekhez ismét igazodni fognak, úgy az a megalapozottság, mely az anyakönyvi közigazgatásban belőlük s általuk fakadt, tovább fog erősödni s a nemzet szempontjából ezek az oly fontos törvényeink ismét új vérkeringést és közmegelegedést hoznak a szükséges és korszerű újítások nyomán!

Uzsora miatt egy hónapi fogházra ítelt a bíróság egy háztulajdonosnőt

Egy 100 pengős kölcsön gyászos epilógusa

A pestvidéki törvényszék Bóka-tanácsa az újpesti városháza közgyűlési termében tárgyalta özv. Takács Imréné többrendbeli uzsoraperét.

A vád szerint Takácsné

havi 3 százalékos szedett

az általa nyújtott kölcsönök után. Így Krisztics Dezsónének 1000 pengőt, Rosenfeld Lipotnak pedig 100 pengőt adott kölcsön tiltott kamatra. Özvegy Takácsné nem volt hajlandó ügyvédre „pénzt reszkirozni”, így hivatalból rendelt ki számára védőt a bíróság Szenyéri Ernő dr. személyében.

A sértettek, Rosenfeld Lipót és Krisztics Dezsóné nevében Spitzer Samu dr., illetve Fadgyas Miklós dr. terjesztették bizonyítékaikat a bírósá-

ság elé. Az ügyész és a védő be-
széde után Bóka tanácselnök ki-
hirdette a bíróság ítéletét, amelynek
értelmében özv. Takács Imrénét

a bíróság egy rendbeli
uzsora vétségében találta
bűnösnek

és ezért az enyhítő szakasz alkalmazásával őt

egy havi fogházra ítélte,

valamint a felmerült költségek meg-
fizetésére. Az érdekes indokolás
elmondotta, hogy a bíróság csak Ro-
senfeld Lipót 100 pengős kölcsön-
ügyében állapította meg az uzsorát,
míg Krisztics Dezsóné 1000 pengős
kölcsöne körül felhozott bizonyíté-
kok nem voltak elég megnyugtatóak
az uzsora megállapítására. Az ítélet
nem jogerős.

Nem sikerült az uzsonna-per

A bíróság elutasította a 360 pengős keresetet

Az egyik ismert újpesti iparoscsalád fiatal leányának több éven át udvarolt egy fiatal újpesti orvos.

Az ismerősök és rokonok már elintézett dolognak vették a fiatalok házasságát, mikor a fiatal orvos a leány szüleivel összekülönbözött, látogatásait a lányos háznál beszüntette és félreismerhetetlen jeleit adta annak, hogy a tervezett házasságra többé nem is gondol.

A lány szülei később megbánták a fiatalemberrel szemben tanusított viselkedésüket, szerették volna a fiatalok ügyét ismét rendbehozni és mindent elkövettek, hogy az orvos és leányuk

kibékülését létrehozzák.

Az orvos azonban, érthető okoknál fogva, jólehet egykori menyasszonyával szemben semmi kifogásolni valót nem talált, erre nem volt hajlandó. Ekkor indult a furcsa pereskedés, amely az

orvostól visszakövetelte az elfogyasztott uzsonnák — ellenértéket, 360 pengőt.

Az újpesti járásbíróság tárgyalta a különös keresetet, amit azonban teljes egészében egy rendkívül érdekes indokolás keretében — elutasított. Az ítélet nem jogerős.

Ujpest

premier mozgói :

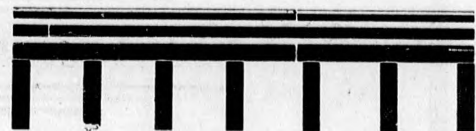
Apollo

Corso

Uránia

Vádelejtéssel végződött a cipészsegédek ellen magánosok elleni erőszak miatt indított eljárás

Még a múlt év júniusában történt, hogy *Goldberger Nándor* „Verseny” cipőüzemében megjelent több cipészsegéd, akik az ott dolgozó munkásokat munkabeszüntetésre hívták fel, mert állítólag

Goldberger Nándor nem volt hajlandó munkásaival kollektív szerződést kötni.

Ekkor ismeretlen tettesek meg is fenyegették *Goldbergert*, mire azonnal rendőrt hivatott, aki a *Goldberger* üzlete előtt csoportosuló munkások közül előállította *Szabó Emil*, *Falusi Endre*, *Balogh János* és *Cseresznyés Ferenc* cipésmun-

kásokat, akiket hétfőn délelőtt vont felelősségre az ujjpesti járásbiróságon *Keller alelnök*.

A dr. *Windt László* által képviselt vádlottak tagadásával szemben a tanuként kihallgatott *Goldberger* vallomása sem szolgáltatott bizonyítékot. Így az ügyészi megbízott, *Dr. Braun Imre* az összes vádlottak ellen

elejtette a vádat.

A bíróság az eljárást vádhiányában jogerősen megszüntette, de *Keller alelnök* intette a vádlottakat, hogy a jövőben hasonló cselekményeket kövessenek el.

Elmaradt a Kiss Ödön—Felszeghy sajtóper tárgyalása

Hétfő délelőtt 11 órára tűzte ki a törvényszék *Bóka-tanácsa* a *Kiss Ödön* árvaszéki elnök által *Felszeghy dr.* ügyvéd ellen indított sajtóper.

Kiss Ödön az egyik helyi lapban megjelent cikk miatt indított eljárást, amelyben *Felszeghy dr.* azt állította, hogy egy kiskorú ügyében gondatlanul járt el az árvaszék.

Az árvaszék elnöke ezt sérelmesnek találta és felettes hatóságától nyert engedélye folytán *dr. Antal Endre* főügyész útján sajtóperelte az ügyvédet, aki azonban a mai tárgyaláson nem jelent meg. A bíróság most hivatalból fog újabb határnapot kitzütni az új tárgyalásra.

Brammer Kálmán

úri és női divatáruháza

Ujpest, Árpád-ut és István-ut sarok

Szenzációs olcsó árak!

Felhívjuk

Ujpest város sportszerető közönségének figyelmét — a közeledő télre való tekintettel a Budapesti Korcsolyázó Egylet ez évben életbe léptetett nagy kedvezményeire.

Az egyesület méltányolva a polgári élet mai nehézségeit, az eddigi rendszertől eltérően az ujjonnan beiratkozó tagok részére biztosította a részletfizetési kedvezményt, s az október hó folyamán beiratkozó tagok 4 részletben, a november hó folyamán beiratkozók 3 részletben fizethetik, ki a beiratás és az évi bérlet összegét. A bérleteknél is ujjitással — még pedig kedvezővel — találkozunk. Az idén már csak kétféle kategória van, mindennapos és másodnapos bérlet.

A bérletek árát cca 25%-al leszállította az Egyesület vezetősége.

Dr. E. L.

Engel kalap

a legjobb

Ujpest, István-tér

Ujpest uri közönségének jó konyhát nyújt

PAPP JÓZSEF

Kör kávéháza

Délbee-este menürendszer

Kedvezményes jegyfüzet

Goldberger Nándor

VERSENY

cipőáruháza

UJPEST, ÁRPÁD-UT

Iparos vagy kereskedősegéd a profifutballista . . .

Izgalmak a Fogl-per tárgyalásán

A járásbírószágon dr. Nagy bíró tárgyalja Fogl III. UTE ellen indított 6770 pengős keresetét. Az egykor legendáshírű Fogl-gát fiatalabbik tagja elmaradt jutalomjátéka, felmondási időre járó fizetése és végkielégítése fejében indította a közel 7000 pengős pert.

Fogl III. ügyvédje, dr. Klein Mór először is arra vonatkozólag kérte a bíróság döntését, hogy

a profifutballista iparos,
vagy pedig kereskedő-
segéd.

Különös tekintettel arra, hogy a futballhoz nemcsak testi, de szellemi munka is szükséges, továbbá hogy

a profisportot űző egyesületek nyereszkeskedési célra alakult kereskedelmi vállalatok,

kérte Klein dr. a bíróságot, hogy Fogl III-nak az UTE kötelékében kifejtett működését tekintse egyenlőnek

egy osztályvezető könyvelőével,

vagy rosszabb esetben olyannak,

mint egy fontosabb teendőkké megbízott

kereskedősegédét.

Az UTE képviselőjében Fornheim Ernő dr. ezzel szemben arra hivatkozott, hogy

Fogl III., mint csapatkapitány, legfeljebb az ipari előmunkások

kategóriájába tartozik és ennek megfelelően 14 napi felmondási időnél többre igényt nem tarthat.

Klein dr. izgatott hangon jelentette ki, hogy csak a játékosokat kezelik ilyen mostohán az egyesületek, mert egy

fillér nélkül kidobott
intézőt

még nem látott senki.

— Ez csak hangulatkeltés — replikázott az UTE ügyvédje.

A bíróság végül is úgy határozott, hogy a tárgyalást újabb iratok beszerzése miatt (az UTE költségére) 8 nappal elhalasztja, akkor fogják kihallgatni a per érdekes tanuit, Langfelder Aladárt és Arányi Árpádot is.

Ujpest közönségéhez!

(A legeglesebb ujpesti sportember, L adányi Antal a Dumavár nevében intéz szöveget Ujpest város sportközönségéhez és reméljük, ennek a csupasziv sportembernek a szeretetteljes szavai, úgy mint a multban, most is megtalálják az utat a közönséghez.)

KÖZÖNSÉGÜNKHÖZ!

Az „Ujpest“ vezetősége a rossz gazdasági viszonyok dacára, lehetővé teszi, hogy mindannyian az Ujpest csapatának mérkőzésein részt vehessünk.

Kérjük, városunk sportszerető közönségét, jelenlétükkel támogatjuk a vezetőséget áldozatkész munkájában.

Az „Ujpest“ és „UTE“ lelkes sportolói, szívükkel és minden idegszáluk megfeszítésével küzdenek a lila-fehér színek győzelméért, dicsőséget szerezve városunknak és egyesületünknek.

Dicső küzdelmeikben legyünk velük. Menjünk el valamennyien minden mérkőzésre és versenyre, hogy buzdításunkból erőt merithessenek az „Ujpest“ színeért küzdő fiúk, de azért is, hogy filléreinkkel támogatassuk azt az egyesületet, mely minden áldozatot meghoz az ujpesti sportért.

Sporttársi üdvözléssel
„DUMAVÁR“

PANNONIA

◆ KAVÉHÁZ
ÉTTEREM ◆

Ujpest, Árpád-út 56

Egész éjjel nyitva

**STEFÁNIA
CSEMEGEVAJ**

TISZTA TEJJSZINBŐL KÉSZITVE

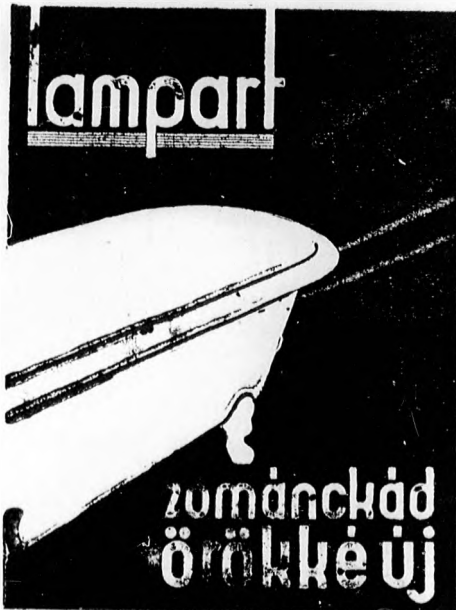
x **Ujpesti vezetők kirándulása Erdővároson.** Kedves kirándulásban vett részt vasárnap, október 8-án Ujpest város vezetősége és a pártok vezérférfiai. Az Ujpesttől 15 km-re fekvő kies magaslati fekvésű Erdőváros látogatták meg, melynek parcellázási vezetősége ebédre látta vendégül az ujpestieket. A kiránduláson mintegy 50 személy vett részt, akik megtekintették az alig két év óta gyönyörűen kiépült modern, közműves nyaralótelepet és sokáig gyönyörködtek a

kilátás és a szőlőtáblák szépségében. A kirándulótársaság ezután megtekintette a modern, villanyerőre berendezett prэшházat és a hatalmas 12 óriási szobából és csempézett mellékhelyiségekből álló impozáns kivitelű kastélyt, ahol az ebéd lezajlott. Az ebéd után kitűnő cigánymuzsika mellett táncra perdült a társaság, mely a legjobb hangulatban maradt együtt a késő délutáni órákig kellemes és szépen eltöltött órák benyomásával tért vissza Ujpestre.

Hirdessen Ujpest
legjobban szerkesztett
lapjában

a „**METEOR**“-ban

Az eredmény

biztos

és gyors